Załącznik nr 2a

AUTOREFERAT

1. Imię i Nazwisko: Ryszard Praszkier

Dane teleadresowe:

Ryszard Praszkier
Instytut Studiów Społecznych im. Profesora Roberta B. Zajonca
Uniwersytet Warszawski
ul. Stawki 5/7, 00-183 Warszawa
tel. kom.: 502 771 406
email: ryszardpr@gmail.com

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe/ artystyczne – z podaniem nazwy, miejsca i roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej.

Uzyskałem stopień doktorat nauk humanistycznych z zakresu psychologii nadany uchwałą Rady Wydziału Psychologii Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 11 grudnia 2007 roku na podstawie rozprawy doktorskiej p.t. „Metody wprowadzania zmian społecznych przez przedsiębiorców społecznych".

3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych

- Od 2006 do 2007 roku – doktorant w Instytucie Studiów Społecznych Uniwersytetu Warszawskiego.
- Od 1 grudnia 2009 do chwili obecnej jestem zatrudniony w Instytucie Studiów Społecznych Uniwersytetu Warszawskiego

4. Wskazanie osiągnięcia[i] wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 ze zm.):

a) tytuł osiągnięcia naukowego:

Uwarunkowania permanencji zmian społecznych uzyskanych poprzez rozwój kapitału społecznego.

b) (autor/autorzy, tytuł/tytuły publikacji, rok wydania, nazwa wydawnictwa, recenzenci wydawniczy),

Książka / monografia

Praszkier, R. i Nowak, A. (2012). *Social Entrepreneurship: Theory and Practice*. New York: Cambridge University Press.

Polskie tłumaczenie tej monografii: Praszkier, R., Nowak, A. (2012). *Przedsiębiorczość społeczna: Teoria i Praktyka*. Warszawa: Wolters Kluwer Polska

Artykuły

Praszkier, R., Nowak, A. i Zabłocka-Bursa, A. (2009). Social Capital built by Social Entrepreneurs and the specific Personality Traits that Facilitate the Process. *Psychologia Społeczna*, 4(1–2): 42–54.

Praszkier, R., Nowak, A. i Coleman, P. (2010). Social Entrepreneurs and Constructive Change: The Wisdom of Circumventing Conflict. *Peace and Conflict: Journal of Peace Psychology*, 16: 153–174.

Rozdziały w książkach:

Praszkier, R. i Nowak, A. (2012). Social Entrepreneurship: Paving the Way for Peace. W: Bartoli, A., Mampilly, Z., Nan, S. A. (Red.): *Peacemaking: A Comprehensive Theory and Practice Reference*, str. 159 -167. Santa Barbara, CA: Praeger Publishers.

Zabłocka-Bursa, A. i Praszkier, R. (2012). Social change initiated by social entrepreneurs. W: Nowak, A., Winkowska-Nowak, K. and Bree, D. (Red.): *Complex Human Dynamics: From Mind to Societies*, str. 153–169. New York, NY: Springer.

c) omówienie celu naukowego ww. pracy/prac i osiągniętych wyników wraz z omówieniem ich ewentualnego wykorzystania.

Moja pasja badawcza zaczęła się wniosków wypływających z praktyki: przez wiele lat pracowałem jako działacz społeczny z misją wspierania przedsiębiorców społecznych. Decyzja o studiach doktoranckich wiązała się ze spostrzeżeniem podobnych mechanizmów stosowanych przez przedsiębiorców społecznych (często intuicyjnie), umożliwiających wprowadzanie trwałej i systemowej zmiany w ważnych obszarach społecznych, przy minimalnych nakładach finansowych. Pojawiła się pasja zbadania tych mechanizmów oraz uwarunkowań przedsiębiorczości społecznej. W nagrodę za połączenie w doktoracie teorii z zastosowaniami praktycznymi otrzymałem dyplom Rady Wydziału Psychologii.

Po obronie doktoratu poświęciłem się pracy nad rozszerzoną monografią zjawiska dynamiki permanentnych zmian społecznych (w przeciwieństwie do wielu zmian, które okazuję się krótkofalowe). Zjawisko to badałem w różnorodnych sytuacjach społecznych. Szczególnie istotne było pytanie o warunki wstępne, pozwalające na uzyskiwanie homeostazy społecznej na nowym poziomie. Inspiracją był tu Kurt Lewin, który pisał, że żeby zmiana była permanentna trzeba zmienić równowagę sił tworzących equilibrium, i umocnić nową równowagę na nowym poziomie[1].

Okazało się, że permanencja zmiany uzyskiwanej przez przedsiębiorców społecznych polega na budowaniu kapitału społecznego (a więc przede wszystkim zaufania i tendencji do współpracy); kapitał społeczny z jednej strony wspomagał cele społeczne, a przy tym trwale umacniał i zwiększał dyspozycje jednostek, grup i społeczności. Hipoteza ta była dokumentowana w artykule:

Praszkier, R., Nowak, A. i Zabłocka-Bursa, A. (2009). Social Capital built by Social Entrepreneurs and the specific Personality Traits that Facilitate the Process. *Psychologia Społeczna*, 4(1–2): 42–54,

w monografii:

Praszkier, R. i Nowak, A. (2012). *Social Entrepreneurship: Theory and Practice*. New York: Cambridge University Press,

która została pierwotnie wydana w USA, a następnie przetłumaczona i wydana w Polsce:

Praszkier, R., Nowak, A. (2012). *Przedsiębiorczość społeczna: Teoria i Praktyka*. Warszawa: Wolters Kluwer Polska (II rozszerzone wydanie ukazało się w 2014 roku),

[1] Lewin, K. (2004). *Resolving social conflicts. Field theory in social science*. Washington DC: American Psychological Association, str. 42.

oraz w rozdziale:

Zabłocka-Bursa, A. i Praszkier, R. (2012). Social change initiated by social entrepreneurs. W: Nowak, A., Winkowska-Nowak, K. and Bree, D. (Red.): *Complex Human Dynamics: From Mind to Societies*, str. 153–169. New York, NY: Springer.

Ponadto prezentowałem teorie permanencji zmiany społecznej poprzez budowę kapitału społecznego na wykładach, np.:

R. Praszkier: „Teoria emergencji (wyłaniania się) na przykładzie dynamiki zmian permanentnych uzyskiwanych przez przedsiębiorców społecznych". Seminarium prof. dr hab. Andrzeja Blikle z zakresu nauk o zarządzaniu., 08.10.2009.

R. Praszkier: "Kapitał społeczny w głębokich, pokojowych transformacjach społecznych", Wykład organizowany przez Instytut Studiów Społecznych Uniwersytetu Warszawskiego, Uniwersytet Warszawski, 22.05.2012.

Zastosowanie praktyczne: Zwiększenie głębokości i długofalowości działań społecznych poprzez budowę kapitału społecznego. Dzięki działaniom popularyzacyjnym (spotkania z przedstawicielami trzeciego sektora) to podejście zostało spopularyzowane.

Przy okazji badań zauważyłem, że przedsiębiorcy społeczni w specyficzny sposób podchodzą do rozwiązywania konfliktów. W wielu wypadkach długotrwały konflikt rodzi mechanizmy przystosowawcze, podtrzymujące i wtórnie wzmacniające konflikt (np. poprzez specyficzne narracje czy role społeczne), w związku z czym tradycyjne rozwiązania (typu mediacje) mają jedynie krótkotrwały skutek; dzieje się tak ponieważ po pewnym czasie rozkład pola sił podtrzymujących konflikt powoduje powrót do pierwotnej sytuacji. W związku z tym przedsiębiorcy społeczni nie dążą do bezpośredniego rozwiązywania konfliktu, ale zmieniają kontekst na taki, który podtrzymuje sytuację pokojową. Robią to budując kapitał społeczny, na przykład wokół poza-konfliktowych przedsięwzięć, tak aby przynosiły pozytywne rezultaty; kapitał społeczny, zwrotnie, tworzy nowy rozkład pola sił i nową homeostazę, w której utrzymanie pokoju staje się przystosowawcze. Ponadto nowy układ sił w sposób trwały podtrzymuje permanencję uzyskanej zmiany. Zostało to zaprezentowane w artykule:

Praszkier, R., Nowak, A. i Coleman, P. (2010). Social Entrepreneurs and Constructive Change: The Wisdom of Circumventing Conflict. *Peace and Conflict: Journal of Peace Psychology*, 16: 153–174.

w rozdziale:

Praszkier, R. i Nowak, A. (2012). Social Entrepreneurship: Paving the Way for Peace. W: Bartoli, A., Mampilly, Z., Nan, S. A. (Red.): *Peacemaking: A Comprehensive Theory and Practice Reference*, str. 159 -167. Santa Barbara, Ca: Praeger Publishers.

oraz na wykładzie:

R. Praszkier: „Empowering the Endogenous Peace Processes Social Entrepreneurs' complexity approach", wykład wygłoszony na konferencji "Sustaining Peace Conference 2015", Columbia University, New York, 26.03.2015 (. język angielski).

W powyższym rozdziale (Social Entrepreneurship: Paving the Way for Peace) teza z artykułu została rozszerzona na działania profilaktyczne i wyprzedzające: przedsiębiorcy społeczni budują swoiste enklawy w strefach zagrożonych potencjalnymi konfliktami w których społeczności, dzięki kapitałowi społecznemu, otrzymują gratyfikacje wynikające ze

współpracy (na przykład poprzez rozwój małej przedsiębiorczości) – gratyfikacje możliwe jedynie w sytuacji pokoju; powoduje to autogenne tendencje społeczności do przeciwstawiania się scenariuszom konfliktowym.

Zastosowanie: umacnianie permanencji procesów pokojowych.

5. Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo - badawczych.

Opis ogólny

Aby zbadać powyższe hipotezy w realnych warunkach, a więc w trakcie dokonującej się w czasie rzeczywistym przemiany, wybrałem proces pokojowy w Kraku Basków po decyzji ETA o zakończeniu działań terrorystycznych jako metody walki o niepodległość. Pytanie badawcze było: jakie czynniki społeczne doprowadziły do decyzji o zamianie metod walki o autonomię na pokojowe. Przeprowadziłem badania lokalne, m. in serię wywiadów z przedstawicielami społeczności obywatelskiej, a na podstawie tych wywiadów został skonstruowany kwestionariusz. Wyniki uprawdopodobniły hipotezę o wytworzeniu przez społeczeństwo baskijskie kapitału społecznego, który stał się nowym czynnikiem w układzie sił, powodującym powstanie nowej homeostazy wokół utrzymania pokoju, wymuszając na ETA rezygnację z metod terrorystycznych. Sprawozdanie z tych badań zostało opisane w artykule:

Praszkier, R. i Bartoli, A. (2014). The role of civil society in the peace process of the Basque Country. *International Journal of Peace Studies*, 19(2): 69-93.

Spostrzegłem także, że niezbędnym czynnikiem budowania kapitału społecznego jest zrozumienie i wczuwanie się w potrzeby oraz możliwości innych ludzi, a więc empatia. W związku z tym prowadziłem badania teoretyczne nad uwarunkowaniami empatii oraz synchronizacji między jednostkami oraz w grupach. Zjawisko to analizowałem na poziomie mechanizmów emocjonalnych, poznawczych, kinestetycznych i psychoneurologicznych; w tym ostatnim wypadku – badałem znaczenie neuronów lustrzanych w powstawaniu relacji empatycznych. Wyniki tych badań opisałem w artykule:

Praszkier, R. (2014). Empathy, mirror neurons and SYNC. *Mind & Society*, 15(1): 1 - 25.

oraz przedstawiłem na konferencjach:

R. Praszkier: „Empathy-generating SYNC", Wykład wygłoszony na "Roots of Empathy Research Symposium", Toronto, Canada, 15.05.2012, język angielski.

R. Praszkier: "Empathy Mirror Neurons and Synchronization", Wykład wygłoszony na na konferencji „Synchronization in social groups", SWPS, Warszawa, 23.09.2015, język angielski.

R. Praszkier: „Synchronizacja, neurony lustrzane i empatia", wykład na sympozjum Polskiego Towarzystwa Psychologicznego pt. „Superwizja w procesie kształcenia i doskonalenia psychoterapeutów", Bochnia, 5.10.2013.

Ponadto zauważyłem, że przedsiębiorcy społeczni reprezentują nowy rodzaj przywództwa, które umacnia jednostki, grupy czy społeczności. Ten rodzaj przywództwa został nazwany „Przywództwem umacniającym" (we wspomnianej wyżej monografia „Social Entrepreneurship: Theory and Practice). Postawiłem sobie pytanie czy podobny styl przywództwa można także zidentyfikować wśród osób działających gospodarczo. Analiza literatury ukazała, że coraz częściej pojawia się w biznesie tendencja do wzmacniania inicjatyw oddolnych, umacniających inicjatywy współpracowników. Prowadziło to do

wniosku, że zarówno w działalności gospodarczej jak i społecznej pojawia się podobny model „przywództwa umacniającego", co zostało zaprezentowane w artykule:

Praszkier, R. (2015). Empowering Leadership: Embracing Endogenous Dynamics. *Journal of Positive Management*, 6(2): 34-58. DOI: 10.12775/JPM.2015.009

oraz na wykładzie:

R. Praszkier: "Social Entrepreneurs and the new Kind of Empowering Leadership", wykład wygłoszony na konferencji "The Future of Leadership", Kravis Leadership Institute, McKenna College, Claremont, Kalifornia, USA, 29.10.2014, język angielski.

Zastosowanie: możliwość upowszechnienia koncepcji nowego stylu przywództwa bazującego na potencjale współpracowników, oraz szkolenia w tym kierunku.

Niektóre jednostki, na przykład przedsiębiorcy społeczni, mają tendencję do obdarzania zaufaniem oraz chęcią do współpracy nie tylko osoby ze swoich ścisłych kręgów (np. rodzinnego, sąsiedzkiego, zawodowego, towarzyskiego), ale też osoby mniej znajome, a w niektórych przypadkach – nawet nieznajome. We wspomnianej poprzednio monografii zostało wykazane, że przedsiębiorcy społeczni otwierają się na osoby z poza swoich ścisłych kręgów celem tworzenia szerokich sieci kapitału społecznego, wspierającego misję.

Zjawisko to jest zgodne z teorią Marka Granovettera (1973) [2] o „sile słabych połączeń", który przeprowadził badania dokumentujące, że większość nowych możliwości (na przykład zatrudnienia) uzyskiwana jest poprzez słabe połączenia (z osobami mniej znanymi); możliwości wsparcia wywodzące się ze ścisłych, zamkniętych kręgów (a więc z „silnych połączeń") na ogół się wysycają, nie przynosząc nowych idei czy możliwości.

Jednak Granovetter badał to zjawisko w sposób statyczny. Postawiłem sobie więc pytanie, czy rozkład kapitału społecznego między osoby bardziej znane (silne połączenia) i mniej lub w ogóle nie znane (słabe połączenia) jest stały, czy też zależy od okoliczności. Pojawiła się teoretyczna hipoteza, że w specyficznych sytuacjach, na przykład w czasie przemian społecznych, rozwija się kapitał społeczny także w relacjach z mniej znanymi osobami. Waga siły połączeń w działalności przedsiębiorców społecznych została zaprezentowana w rozdziale:

Praszkier, R. (2012). Social entrepreneurs open closed worlds: the transformative influence of weak ties. W: Nowak, A., Winkowska-Nowak, K. and Bree, D. (Red.): *Complex Human Dynamics, From Mind to Societies*, str. 111-129. New York, NY: Springer.

Zjawisko to wydaje się szczególnie istotne przy oddolnym rozwoju pokojowych ruchów społecznych: jednostki prawdopodobnie „otwierają się" na obcych, obdarzając ich zaufaniem i chęcią do kooperacji. Do weryfikacji tej hipotezy wybrałem okres działalności podziemnej Solidarności po wprowadzeniu stanu wojennego. Przeprowadziłem wywiady z byłymi działaczami Solidarności podziemnej, wybierając lokalizację w Warszawie oraz w oddalonym od „central" Wałbrzychu. Wywiady te wskazały na zasadność hipotezy, że przy oddolnym, pokojowym ruchu społecznym otwiera się (czasowo) tendencja do rozszerzenia kapitału społecznego także w relacjach z osobami mniej znanymi (słabe połączenia). Bazując na tych wywiadach skonstruowałem kwestionariusz mierzący dyspozycję jednostek do tworzenia kapitału społecznego i przeprowadziłem wśród byłych działaczy Solidarności pilotaż tego kwestionariusza.

Wyniki badań zostały zaprezentowane na seminarium:

[2] Granovetter, M. (1973). The strength of weak ties. *The American Journal of Sociology*, 78(6): 1360-1380.

„Kapitał społeczny w głębokich, pokojowych transformacjach społecznych a słabe połączenia", Wykład wygłoszony na seminarium prof. dr hab. Mirosława Kofty, Uniwersytet Warszawski, Wydział Psychologii, 23.03.2012.

oraz na wykładzie:

R. Praszkier: „Kapitał społeczny w głębokich, pokojowych transformacjach społecznych na przykładzie polskiej podziemnej Solidarności i amerykańskiego Ruchu Praw Obywatelskich", Wykład zorganizowany przez Instytut Studiów Społecznych Uniwersytetu Warszawskiego wspólnie z Ambasadą Amerykańską, Uniwersytet Warszawski, 22 maja 2012.

Są także przedstawione w przygotowywanej książce:

Nowak., A., Vallacher, R., Praszkier, R. & Rychwalska, A. (planowana na 2017). *Intermittent Synchronization: The emergence of function in psychological and social systems*. New York, NY: Springer.

Koordynowana przeze mnie polska część grantu (EFESEIIS, 2014 – 2016) umożliwiła kontynuację prac walidacyjnych nad wspomnianym kwestionariuszem mierzącym dyspozycje jednostek do tworzenia kapitału społecznego w zależności od siły połączeń. Przeprowadzono badania wśród polskich studentów oraz w 10 krajach Europejskich, które potwierdziły wystarczające dobre parametry psychometryczne proponowanego kwestionariusza, który zostanie zaprezentowany w publikacji:

Zablocka-Bursa, A., Praszkier, R, Jozwik, E. & Kacprzyk-Murawska, M. Measuring the Distribution of Social Capital Depending on the Strength of Ties. SC&SoT Questionnaire (w opracowaniu).

Zastosowanie: Kwestionariusz może być na przykład użyteczny w badaniach na ile różne cechy liderów (na przykład – poziom empatii) wpływają na otwarcie się na "słabe połączenia", tzn. na obdarzanie zaufaniem i chęcią do kooperacji z osobami mniej znanymi. Może być też pomocny w badaniu, w czasie różnych przemian czy akcji społecznych, na ile w czasie tych okresów zmienia się (np. otwiera) tendencja do budowania kapitału społecznego między mniej znajomymi osobami.

W ramach wspomnianego grantu powstał także opis działalności przedsiębiorstw społecznych w Polsce, a w tym raport:

Praszkier, R., Zabłocka-Bursa, A i Józwik, E. (2014). Social Enterprise, Social Innovation and Social Entrepreneurship in Poland: A National Report. EFESEIIS. Uzyskano 07.05.2016 na stronie: http://www.fp7-efeseiis.eu/national-report-poland/

oraz zamówiony i przesłany do redakcji artykuł:

Praszkier, R., Józwik, E., Kacprzyk-Murawska, E. i Zabłocka-Bursa, A. The Polish Social Enterprise Sector: following on the Solidarity Movement. *Voluntas* (przesłane do redakcji).

Publikacje – dorobek towarzyszący

Artykuły:

Praszkier, R. (2014). Empathy, mirror neurons and SYNC. *Mind & Society*, 15(1): 1 - 25.

Praszkier, R. i Bartoli, A. (2014). The role of civil society in the peace process of the Basque Country. *International Journal of Peace Studies*, 19(2): 69-93.

Praszkier, R. (2015). Empowering Leadership: Embracing Endogenous Dynamics. *Journal of Positive Management*, 6(2): 34-58. DOI: 10.12775/JPM.2015.009

Rozdział:

Praszkier, R. (2012). Social entrepreneurs open closed worlds: the transformative influence of weak ties. W: Nowak, A., Winkowska-Nowak, K. and Bree, D. (Red.): *Complex Human Dynamics, From Mind to Societies*, str. 111-129. New York, NY: Springer.

Publikacje przygotowywane:

Praszkier, R., Józwik, E., Kacprzyk-Murawska, E. i Zabłocka-Bursa, A. The Polish Social Enterprise Sector: following on the Solidarity Movement. *Voluntas* (przesłane do redakcji).

Zablocka-Bursa, A., Praszkier, R, Jozwik, E. i Kacprzyk-Murawska, M. Measuring the Distribution of Social Capital Depending on the Strength of Ties. SC&SoT Questionnaire (w opracowaniu).

Nowak., A., Vallacher, R., Praszkier, R. i Rychwalska, A. (książka planowana na 2017). *In Syn: The Emergence of Function in Minds, Groups and Societies*. New York, NY: Springer (w opracowaniu)

Referaty, wykłady

1. „Socjo-psycho-neurologiczne czynniki stabilizujące zmianę; teoria ‘wyłaniania’”. Wykład wygłoszony na seminarium prof. dr hab. Lidii Grzesiuk, Uniwersytet Warszawski, Wydział Psychologii, 11.12.2008.

2. “Weak Ties & Social Entrepreneurs”, Wykład organizowany przez Instytut Studiów Społecznych Uniwersytetu Warszawskiego, Uniwersytet Warszawski, 11.10.2010, język angielski.

3. „Kapitał społeczny w głębokich, pokojowych transformacjach społecznych a słabe połączenia”, Wykład wygłoszony na seminarium prof. dr hab. Mirosława Kofty, Uniwersytet Warszawski, Wydział Psychologii, 23.03.2012.

4. „Empathy-generating SYNC”, Wykład wygłoszony na “Roots of Empathy Research Symposium”, Toronto, Canada, 15.05.2012, język angielski.

5. “Kapitał społeczny w głębokich, pokojowych transformacjach społecznych”, Wykład organizowany przez Instytut Studiów Społecznych Uniwersytetu Warszawskiego, Uniwersytet Warszawski, 22.05.2012.

6. „Synchronizacja, neurony lustrzane i empatia”, wykład na sympozjum Polskiego Towarzystwa Psychologicznego pt. „Superwizja w procesie kształcenia i doskonalenia psychoterapeutów”, Bochnia, 5.10.2013.

7. “Social Entrepreneurs and the new Kind of Empowering Leadership”, wykład wygłoszony na konferencji “The Future of Leadership”, Kravis Leadership Institute, McKenna College, Claremont, Kalifornia, USA, 29.10.2014, język angielski.

8. “Badania nad wczesnymi wskaźnikami zaburzeń autystycznych”, wyklad wygłoszony na konferencji Fundacji Synapsis, Warszawa, 4.12.2014.

9. „Empowering the Endogenous Peace Processes Social Entrepreneurs’ complexity approach”, wykład wygłoszony na konferencji “Sustaining Peace Conference 2015, Columbia University, New York, 26.03.2015, język angielski.

10. “Empathy Mirror Neurons and Synchronization”, Wykład wygłoszony na na konferencji „Synchronization in social groups”, SWPS, Warszawa, 23.09.2015.

Programy naukowo-badawcze

- Koordynacja grantu

EFESEIIS, Enabling the flourishing and evolution of social entrepreneurship for innovative and inclusive societies, 2014 – 2016.
Numer projektu: 613179
Seventh Framework Programme, EU Commission

- Uczestnictwo

MD, Emergence by Design, 2011 – 2014.
Numer projektu: 284625
Seventh Framework Programme, EU Commission

- Uczestnictwo

Harnessing ICT-enabled Collective Social Behaviour, 2009-2012.
Numer projektu: 238597
Instytucja finansująca: Komisja Europejska
Program: 7PR FET

Współpraca zagraniczna

- Institute for Social and European Studies, Europe House, 14 Chernel Street, 9730 Kőszeg, Hungary, Prof. dr Ferenc Mislivetz.
- School of Diplomacy and International Relations, Seton Hall University, South Orange, NJ, USA, prof. dr Andrea Bartoli.
- Teachers College, Columbia University, New York, USA, prof. dr Peter Coleman
- Faculty of Economics, University of Florence, Włochy, prof. dr Mario Bigari.

Członkostwo Towarzystw Naukowych:

- Polskie Towarzystwo Psychologiczne
- Polskie Towarzystwo Psychiatryczne, Sekcja Psychoterapii

Popularyzacja nauki - publikacje popularyzatorskie:

Praszkier, R. (2007). Enklawy modernizacji Polski. Jak powstają, jak działają, czy są wzorcem i drogą rozwoju całego kraju? W: Jan Szomburg (red.): *W poszukiwaniu kompasu dla Polski; po II Kongresie Obywatelskim*, str. 37-38. Gdańsk: Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową.

Praszkier, R. (2009). W poszukiwniu zaginionej mocy. *Integracja*, nr 1, 2, 3, 4, 5, 6/2009. Cykl 6 artykułów na temat możliwości pełnego wykorzystani potencjału przez osoby niepełnosprawne.

Praszkier, R. (2011). Czy Polska może być liderem innowacyjności społecznej? W: Jan Szomburg (red.): *Jakich metakompetencji potrzebują Polacy?* str. 79-83. Gdańsk: Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową. Rozdział w publikacji.

Praszkier, R. (2014). Dawanie mocy. Kompedium CSR, Rzeczposopilta, 19.12.2014. Artykuł o zaangażowaniu społecznym w dodatku do Rzeczpospolitej „Kompedium" przeznaczonym dla sfery gospodarczej.

Praszkier R. (2014). *Poszukiwacze rodowych skarbów*. Wywiad z R. Praszkierem, rozmawiałak D. Krzemionka. *Charaktery*, 2/2014, s. 21-24.

Praszkier, R. (2015). Wiara pomaga. *Psychiatria*, 3(10): 22-23.

6. Ciągłość pasji badawczych

W latach 70-80tych pracowałem jako psychoterapeuta; mimo zaangażowania praktycznego towarzyszyła mi niezmiennie pasja poznawcza. Rezultatem tej pasji były artykuły:

Praszkier, R. (1980). Praca środowiskowa z rodzinami młodych (18 - 25 lat) pacjentów schizofrenicznych. *Przeglad Psychologiczny*, 28(4): 729-745.

Praszkier, R. i Tryjarska, B. (1981). Wybrane zagadnienia związane z prowadzeniem grup treningowych. *Przegląd Psychologiczny*, 24(2): 341-357.

Praszkier, R. (1983). Poziomy komunikacji w psychoterapii i socjoterapii. *Przegląd Psychologiczny*, 26(1): 117-132.

Praszkier, R. (1988). Terapia rodzin na przykładzie jednego z ośrodków amerykańskich. *Przeglad Psychologiczny*, 31(2): 567-572.

Myślą przewodnią tych publikacji było holistyczne i systemowe spostrzeganie zjawisk związanych z procesem psycho- i socjoterapii. Podejście to zostało odzwierciedlone w pierwszej w Polsce książce o systemowym podejściu do rodziny; tytuł jest metaforą takiej zmiany, która nie polega na bezpośrednim konfrontowaniu się z problemami, ale na transformacji pola sił, i tworzeniu nowej homeostazy:

Praszkier, R. (1992). *Zmieniać nie zmieniając. Ekologia problemów rodzinnych.* Warszawa: WSiP.

Podobny eko-społeczny sposób myślenia o transformacji towarzyszył mi także w badaniach przedsiębiorców społecznych oraz permanencji zmian społecznych po doktoracie.

Wartość sumaryczna punktów ministerialnych uzyskanych przeze mnie za publikacje, od chwili uzyskania stopnia doktora, wynosi 97. H-index według Google Scholar oraz Harzing's Publish or Perish wynosi 6.

Ryszard Praszkier

Warszawa, 20 maja 2016
Miejsce, data

Ryszard Praszkier
podpis

[i] w przypadku, gdy osiągnięciem tym jest praca/ prace wspólne, należy przedstawić oświadczenia wszystkich jej współautorów, określające indywidualny wkład każdego z nich w jej powstanie